

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

22. Dies Junii. Omnia illa, quæ h̄ic erant magna, modò sunt nulla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Junius.
nis abigi
ur quam
auribus
eft. Sic
sed non
oit, dum
ommer-
te habet
nde sub-
nt, Bac-
Comicus
Ergone
efuria,
luxuria.
. Bacchi
Sapien-
tia;
uartum,
nde da-
am cor-
ibus de-
& tan-
pugna,
nimifa-
e locum
et servi,
it possis
A vero
2. DIES

22. DIES JUNII.

Omnia illa , quæ hīc erant magna , modō
sunt nulla. *Eucherius de contemp. mundi.*

Vanitas I. **E**cce hīc , quò vergunt omnes ,
omnium quos subdis labores ? quibus te
rerum. exponis, pericula ? quibus te fa-
tigas, vigilias ? quas fundis, lachrymas ? quæ devoras,
tædia ? quæ perfers, fastidia ? quas pateris, molestias ?
ut, scilicet, acquiras illa , quæ in hac vita , hoc est,
momento sunt magna ; & ideo magna fiunt, ac de-
inde post vitam, id est , totā æternitate , erunt nulla.
Sed proderit totam de rerum inanitate, audire, & ex-
pendere Eucherii orationem : *Vidimus nuper viros*
honore conspicuos, celsarum dignitatum insedisse fasti-
giis, & diffuso usquequaque censu per orbem patrimo-
niam diffusisse. Cupiditates successibus vicerant, rebus
vota transvolaverant, sed privatas tantum felicitates
revolvo. Reges ipsi, magno sublimes imperio, auro, gem-
misq; fulserant. Horum regmina (mirum dictu textis
irradiabant metallis ; diadema, distinctis intermica-
bat ardoribus ; splendebat instructa Palatinis aula-
cultibus, auratisque trabibus tectar uilabant, eorum
voluntates, jura hominum, eorum verba legos appella-
bantur, &c. Ecce, eorum ambitus nusquam est : afflu-
entissima quoque opes abierunt ; transferunt ipsis tanta-
rum opum Domini. Recentium, inclivorumque regno-
rum, apud nos jam quadam fabula est. Et tandem hæc
*omnia obsignat his aureis verbis : *Omnia illa, quæ hīc**
erant magna, modō sunt nulla.

II. O

II. O filii terræ ! ô discipuli vanitatis ! ô inlani cosmophili ! Nonne experientiâ magistrâ intelligi, ris evolare tempus, alis non vibratis; fugere vitam, pedibus non sublatis; digladiari fortunam, brachiis non commotis; commeatum petere mundum, ne verbo quidem prolatu : homines nos decipere im- mobilibus labiis; consumi carnem, nemine animad- vertente; emori cor, nullis adjutum remediis; deni- que gloriam nostram, ac si nunquam fuisset, transire, mortemque nobis, ne pulsatis quidem foribus, in- sultare ? Sed si mihi dicenti non credis ; illi saltē adhibe fidem, qui ornem adhibuit conatum, ut omnes mundi voluptates, non primariis tantūm labris degustaret, sed in eas se totum ingurgitaret. Hic fuit M. Aurelius Imperator ; sic ipse jam moriens : *O mundo ! ut nihil aliud es, quam mundus ? Annus hic est quinquagesimus secundus, ex quo nascentem me acceperisti; que rōto tempore, ne semel quidem ex te ye- ritatem audivi; Et in decies mille mendaciis te depre- bendi; nunquam à te quidpiam petui, quin promiseris; nunquam mihi promissisti, quod dederis; nunquam te- cum commercii quidquam habui, quin deceptus sim; nunquam societatem recum inii, quin perierim; deniq; nihil unquam in te, cur amandus esses, vidi, Et quid in te videbam, dignum erat odio.*

III. Hæc non rusticus, ex agro ; nec agricola, è tugurio ; nec miles, è diversorio ; ne plebejus, è tri- vio ; nec bubulcus, ex hara ; sed Imperator, ex aula. Itaque quantumvis vel rudis, vel demens, negare nemo poterit ; fieri non posse, ut in maris profundo, ignis accendatur; ut in præcipitiis altissimis, via æqua sternatur ; ut ex sanguine tenui nervi, ex venis teneris

offa

Junius.

Tessera.

481

offa frant: ita nec fieri potest, ut viridis juventæ flos,
senectutis ævo non aliquando deflorescat, & mundi
bona peritura cum tempore non pereant, & tempus
ipsum omne in æternitatis mare non devolvatur.
Unde nihil difficilius est, quām inter bona peritura,
non perire. Sed hīc seriò expendant illi, qui noctes,
dieque student struendis opibus, ac cumulandis di-
vitii. Quibus tandem illa relinquunt? patet id ex
verbis Davidis: (a) *Relinquent alienis divitias suas, &*
sepulchra eorum, domus eorum in eternum. Attende,
quid tu illis; quid illi tibi relinquant. Tu illis relin-
quist tot laboribus, tantas congestas opes; ipsi tibi re-
linquent aliquot, quibus tegaris, cespites. Tu illis re-
linquis tot silvas, arbores, tigna, ligna: illi tibi relin-
quent quatuor, quib' claudaris, asperges. Tu illis relin-
quistantam supellectilem vestium, ex cocco & pur-
pura & bysso: ipsi tibi relinquent sepulchralem, quā
involvaris, sindonem. Tu illis relinquis tot amplos
fundos, tot fertiles agros, tot pinguis pascua, tot am-
pla prædia: illi tibi relinquent quatuor ulnarum sub
terra specus, ex cunctum telluris, ubi computrefcas an-
trum. Claudio cum Poëta:

Dic homo, quid speres? qui mundo totus adhæres?
Tecum nulla feres, licet omnia solus haberes.

23. D I E S J U N I I .

Hominibus contra Deum credunt, qui
Deo contra homines non credunt.

S. Cyprianus serm. 5.

Pars II.

(a) Psal. 43, 11.

Hh

I. Mūn.